

עדנה סולודר, חברת-כנסת, מספרת איך היא מצליפה בחברי סיעתה, כיצד היא רואה את הכנסת, איך חש חברי-קיבוץ את המכות הכלכליות וכיצד דאגה כמזכירת הקיבוץ לחיים תקינים בקיבוצה גשר בימי ההתשה

„מאז שנבחרתי כחברת-כנסת לא שיניתי את החיסרוקת, אפילו לא צבעתי את השיער“

„כשהלכתי לכנסת כמעט שלא היו לי שמלות. לבשתי בדרך-כלל רק מיכנסיים“

„הקיבוץ הוא בית. את לא מכניסה כל אחד לבית שלך לגור איתך. זה עניין של רמה“

„נכון שכשכל עם ישראל הרגיש את התנודות הכלכליות, חברי קיבוץ הרגישו בזה כפחות“

„כל השיאה הזו שקיימת ביני ובין עיריות הפיתוח היא עניין של הסתה פוליטית“

„כשנכנסתי בפעם הראשונה לבנק, היחיד אבודה היה צדיך להגיד לי מה לעשות“

ראיינה שרית ישי

אני לא יודעת

מה המשכורת שלי!!

כרגיל, במיקלטים ומחוצה להם. היא קיבוצניקית אופיינית. אינה יודעת מה המשכורת שלה. אינה יודעת כמה כסף צריך כדי לגמור את החודש. בתקופה זו של מבוכת בנקים וכספים, היא בטוחה, מוגנת ושאננה. הקיבוץ דואג לה. בשבוע שבו רעשה הארץ וגעשה, נמשכו החיים בקיבוץ גשר כרגיל. אף קיבוצניק לא הרגיש את המכה שניחתה על עמך-ישראל בכיסו. זאת המחשבה הראשונה שלי בבואי לקיבוץ. אחר-כך, כשהיא לוקחת אותי לחצר הישנה של גשר, על הירדן ממש, כשהיא

אחרי ששמרה לילה, ואחרי שעשתה את תורנות-המיטבח שלה, פגשנו אותה בדי-רתה בשיכון הוותיקים של קיבוץ גשר. בעלה, רזי, מורה למוסיקה, כמוה, עבד בגינה שליד הבית. סולודר היא אשה צנועה ושקטה, המסוגלת להזיז הרים. היא היתה מזכירת קיבוץ גשר בתקופת ההתשה ובמשך שלוש וחצי שנים יצאה לשטח לשדות הממוקשים, באה במשא-יומתן עם ראשי-הצבא, ראשי-המדינה וגדולי-עולם שבאו לגשר. שהיה הקיבוץ המותש ביותר בעמק הירדן. יחד עם זאת דאגה, שהחיים במישקה יתנהלו

בסיפורו על הרמטכ"ל לשעבר, דויד אלעזר. עדנה סולודר, אשה קטנה ובעלת חיוך מבוויש, קיבלה אותי אחרי היסוסים במשרדי התנועה הקיבוצית המאוחדת. אחרי שיחה קצרה במשרד, בנוכחות דובר התק"ם שנקרא לעזרה, סיכמנו שנבוא אליה בשבת לקיבוץ גשר, לצלם אותה בסביבה הפרטית שלה. „אל תצללי אליה הבוקר“, אמרה לי מזכירתה, בתיה, כשביקשתי לטלפן לסולודר, „היא שמרה הלילה.“ ובפעם אחרת: „היא לא תוכל להיפגש איתך, בבוקר היא תורנית-מיטבח.“

עדנה מי? שאלו אותי כמה חברים במערכת, כשסיפרתי שברצוני לראיין את חברת-הכנסת עדנה סולודר. „עדנה סולודר היא חברת-כנסת חרוצה מאין כמותה“, אמר לי חבר-כנסת שהתעניינתי אצלו. „עדנה סולודר? היא היתה צריכה לעבור ביחד עם אימרי רון לתחייה“, אמר לי חבר-כנסת אחר. „עדנה סולודר היתה 'הגבר' של ההתשה בעמק-הירדן“, אמרו לי כמה אנשי-צבא המכירים אותה מהתקופה היא והמליצו לפני לקרוא מה שכתב עליה חנוך בר-טוב